

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om indskud på etableringskonto.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 141) findes i tidenden sp. 3620, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 925).

Der var stillet 8 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Formanden: Sammen med denne sag foretages de to følgende sager på dagsordenen, nemlig:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om beskatningen af renteforsikringer m. v.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 142) findes i tidenden sp. 3621, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 925).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Anden behandling af forslag til lov om ophævelse af lov om skattelettelse for visse indskud m. v.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 143) findes i tidenden sp. 3621, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 925).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Peter Nielsen: Jeg kan anbefale de af finansministeren stillede ændringsforslag og i øvrigt de tre lovforslag i deres helhed.

Hvad angår lovforslaget om indskud på etableringskonto, går et af ændringsforslagene jo ud på, at man hæver aldersgrænsen til 40 år. Endvidere foreslås det, at

ægtefæller kan have hver sin konto og altså hæve på dem uafhængigt af hinanden.

Nu da man har vedtaget lovforslaget om investeringsfonds, hvor indskudsprocenten er hævet fra 15 til 20 pct., har man rejst det spørgsmål, om man ikke også skulle hæve procenten for etableringskontis vedkommende på samme måde, idet der er en vis analogi mellem disse to lovforslag. Dette spørgsmål er mit parti villigt til at forhandle om mellem anden og tredje behandling.

Det spørgsmål har også været rejst, om det ikke ville være lige så nyttigt at spare op til bolig eller til uddannelse som til erhvervsformål, og det er egentlig også et synspunkt, som mit parti kan gå med til; men at indføje en bestemmelse herom i loven om etableringskonto vil ikke være nemt, bl. a. af den grund, at der her regnes med forhåndsafskrivninger, og man kan jo ikke afskrive på en uddannelse, så alene af den grund vil det ikke være muligt; men vi er indstillet på, hvad den højtærede finansminister også har givet tilsagn om, at der fremsættes et selvstændigt lovforslag om dette forhold.

Hvad angår forslag til lov om ændring af lov om beskatning af renteforsikringer, er det væsentligste af ændringsforslagene det, som går ud på, at man hæver grænsen for indskud fra 1.500 kr. til 2.500 kr. Dermed tør det vel nok siges, at den agitation imod socialdemokratiet, som går ud på, at vi ikke vil fremme den private opsparing, nu efterhånden må falde væk. Det er ret store ting, der efterhånden er sket på det område, og hvis den private opsparing ikke stiger med tilstrækkelig kraft, er det i hvert fald ikke lovgivningens skyld. Der har været lokket nok og lokkes også nu for folk, der vil spare op.

En følge af, at man hæver indskudsgrænsen, er, at man ophæver loven om skattelettelse for visse indskud. Det er måske lige værd at understrege, at det jo ikke alene drejer sig om en forhøjelse fra 1.500 kr. til 2.500 kr.; man har jo derudover i forhold til det oprindelige lovforslag udskilt udgiften til sygekassekontingent, således at der er tale om en væsentlig udvidelse, ligesom unge ugifte eller i det hele taget ikke-forsørgere får lejlighed til at få lige så store opsparingspræmier som forsørgere.

[Peter Nielsen.]

Jeg skal altså anbefale de to lovforslag med de af den højtærede finansminister stillede ændringsforslag, ligesom jeg anbefaler lovforslaget om ophævelse af loven om skattelettelse for visse indskud.

Foged: Også jeg kan som helhed anbefale de foreliggende lovforslag, og i lighed med, hvad det ærede medlem hr. Peter Nielsen sagde, skal jeg sige, at nogle af de ønsker, som er udtalt, også er vore ønsker. Når det ærede medlem nu mener, at man ikke over for socialdemokratiet kan sige, at partiet ikke vil fremme den private opsparing, så vil vi da, skal vi sige takke, fordi vi får en lovgivning, der kan medvirke til fremme af den private opsparing. Men der er jo ikke meget at takke for, før loven er trådt i kraft; før kan den jo ikke rigtig komme til at virke. Vi er tilfredse med, at der nu kommer en ny lovgivning på dette område.

Hvad angår spørgsmålet om etableringskonti, har vi gang på gang over for den højtærede minister givet udtryk for, at vi havde håbet på, at lovforslaget ville komme til at omfatte mere, end hvad der er afskrivningsobjekter, men hvis ministeren allerede til efteråret vil komme med et lovforslag, der kan give opsparingsmuligheder i henseende til bolig og uddannelse — forskellige ting kan tages ind, hvor vi har samfundsmæssig interesse i, at der sker en opsparing — så kan vi naturligvis afvente et sådant udspil til oktober måned. Ifølge betænkningen har ministeren jo netop over for udvalget givet udtryk for, at der vil foregå en undersøgelse i sommerens løb. Vi havde under arbejdet håbet på, at ministeren ville give udtryk for, at denne undersøgelse i videst mulig udstrækning ville foregå med positivt sigte. Jeg havde den opfattelse, at ministeren nok ville undersøge, men det positive sigte var ikke det, der ubetinget blev givet tilslutning til. Derfor håber jeg, at ministeren måske her i dag vil give udtryk for, at han vil gøre, hvad han kan for at finde udvej for, at der kan finde opspa-

ring sted, således at det ikke alene er afskrivningsobjekter, det gælder.

Jeg vil i den forbindelse gerne sige til den højtærede finansminister, at det kan ikke være helt rimeligt, at det kun er de unge inden for de liberale erhverv, hvor der er afskrivningsobjekter, der har disse muligheder, det må også være alle andre unge; det må være enhver lønmodtager muligt at regulere sin indkomst over opsparingsobjekter, hvor det har samfundsnyttig interesse. Jeg mener, at den højtærede finansminister har glemte en stor part af ungdommen, som netop tjener store penge, og som godt vil være med til selv at finansiere deres boligbyggeri, eventuelt også ved indskud i lejligheder, og alle de forskellige områder, der er tale om, så de på samme måde, som hvor der er afskrivningsmuligheder, kunne få deres opsparing sat ind i det skattemæssige system. Derfor opfordrer jeg den højtærede finansminister til absolut at gøre noget positivt ved det. Det er urimeligt, at en vis kreds af ungdommen er udelukket fra disse regler.

Det ærede medlem hr. Peter Nielsen nævnte, at bestemmelsen om de 15 pct.s indskud til etablering burde stå i relation til, hvad man har med hensyn til investeringsfonds, og det er også vor opfattelse. Vi har nu i loven om investeringsfonds netop i de sidste dage hævet procenten fra 15 til 20, og vi foreslår, at der her foretages en tilsvarende forhøjelse mellem anden og tredje behandling. Det kan ikke være rimeligt, at den, der ejer virksomheden, kan regulere sine henlæggelser i en investeringsfond med op til 20 pct., medens hans medhjælper, der ligeledes opsparer til en virksomhed gennem etableringskonto, ikke skal kunne anvende den samme procent. Derfor beder vi den højtærede finansminister tage dette problem op nu mellem anden og tredje behandling.

Vi er tilfredse med, at opsparingen kan foregå helt til det 40. år og ikke som foreslået i første omgang til det 35. år, og vi er tilfredse med, at ægtefæller kan anvende

[Føged.]

deres indskud til fælles virksomhed. Vi mener, det var en nødvendig tilføjelse.

Med hensyn til lovforslaget om kapitalbinding har vi i forskellige udvalg gjort gældende, at vi ønskede beløbet hævet, og vi takker for, at man nu er blevet enig om de 2.500 kr., og understreger, at dette 2.500 kr.s maksimum gælder for både forsørgere og ikke-forsørgere.

En følge af de ændringer, vi har foretaget i disse lovforslag, er, at lovforslaget om skattelettelse for visse indskud bortfalder, og vi tiltræder, at denne lov bortfalder.

Jeg anbefaler de to andre lovforslag til vedtagelse med de af finansministeren stillede ændringsforslag.

Haustrup Clemmensen: Det konservative folkeparti mener, at det i den nuværende økonomiske situation er i hele vort samfunds interesse at forsøge at øge den private opsparing. Vi er klar over, at der kan være diskussion om, hvor stærkt virkende de forskellige lovgivningsforanstaltninger kan være, men vi finder, at det er en absolut pligt for det høje ting at søge sådanne regler udformet, at den private opsparing øges markant.

Vi har i denne forbindelse peget på det ønskelige i, at renteindtægter inden for visse grænser blev gjort skattefri, og vi har i høj grad peget på, at opsparing til uddannelse og til boligformål også burde søges fremmet ad lovgivningens vej. De lovforslag, der her er til behandling, mener vi ikke i tilstrækkeligt omfang tilgodeser disse ønsker. Vi hilser derfor med glæde, at den højtærede minister over for udvalget har givet tilsagn om at lade disse spørgsmål undersøge og om muligt fremsætte forslag inden den 1. november, og hvis den højtærede minister af den ene eller den anden grund ikke skulle føle sig foranlediget dertil, har vi fået løfte om at få materialet på disse områder forelagt, således at oppositionen i givet fald kan tage at lovgivningsinitiativ; for at der på dette område er behov for et lovgivningsinitiativ, mener vi er ganske ubestrideligt.

Vi hilser med glæde, at det nu under udvalgsarbejdet er lykkedes at få en række forbedringer i forhold til de oprindeligt fremsatte lovforslag. Vi synes, det er naturligt

og rimeligt, at der under etableringskontoordningen kan spares op til det 40. år. Vi synes derimod ikke, det er rimeligt, at man ikke har givet lønmodtagere en mulighed for på tilsvarende måde som de unge, der skal være selvstændige, at spare op under denne etableringskonto, og netop derfor håber vi, at uddannelses- og boligformål må kunne tilgodeses, når finansministeriet har tilendebragt sine undersøgelser.

Også det konservative folkeparti må lægge vægt på, at den forbedring, der nu er sket med investeringsfondsordningen, kommer etableringskontoordningen til gode, således at den parallelitet, der var tilsigtet, da den højtærede finansminister fremsatte lovforslaget, også bevares nu, da investeringsfondsordningen er forbedret.

Også ændringerne vedrørende renteforsikringsloven anser vi for værdifulde. Vi kan altid diskutere, om de er værdifulde nok, men det er i hvert fald helt naturligt at sige, at et mangeårigt ønske fra de to store borgerlige partiers side dog hermed i nogen grad imødekommes.

Jeg vil derfor på det konservative folkepartis vegne anbefale at stemme for de stillede ændringsforslag. Jeg vil gøre det med glæde over, at det er lykkedes at komme så langt, men med skuffelse over, at det skulle tage så lang tid at komme så langt.

Axel Sørensen: Fra det radikale venstres side ønsker vi at bidrage til at støtte den sunde opsparing, som de to foreliggende lovforslag er udtryk for. Det er lovforslagene vedrørende etableringskonto og vedrørende beskattningen af renteforsikringer. Indholdet af disse lovforslag har jo meget stor opsparingsmæssig betydning, ikke mindst ved at tage hensyn til ungdommens muligheder for etablering af selvstændig virksomhed i et eller ander erhverv. Derfor kan vi i det radikale venstre give vor tilslutning til de ændringsforslag, som er fremkommet af arbejdet i udvalget. Vi tror, at ungdommen vil gøre stor brug af etableringsordningen i de unge år med henblik på at skaffe sig selvstændige erhvervs muligheder i de bedste arbejdsår.

Det radikale venstre kan også tiltræde, at finansministeren undersøger spørgsmålet om en ordning for unge, der foretager

[Axel Sørensen.]

opsparing, der anvendes til uddannelse og bolig, ligesom vi ønsker undersøgelserne vedrørende indskud i investeringsforeningerne bragt til ende. Men vi vil også gerne udtrykke ønske om, at administrationen af den nye lov bliver så forenklet i sin form, at den ikke lægger store vanskeligheder i vejen.

De ændringsforslag, der er stillet her ved anden behandling til lovforslaget om renteforsikring, drejer sig i særlig grad om størrelsen og formen for kapitalbinding, idet man foreslår, at kapitalbinding maksimalt kan andrage 2.500 kr. imod de henholdsvis 1.500 kr. og 1.000 kr., som er gældende nu. Samtidig kommer dertil den indirekte udvidelse af fradragreglen, der fremkommer ved, at man fremtidig udskiller udgifterne til sygekasse og ulykkesforsikringer. Ud over denne forhøjelse af beløbsrammen er man i udvalget enig om, at der åbnes adgang til, at kapitalbindingskonti kan oprettes ved indskud af realkreditobligationer, og værdien heraf fastsættes ud fra kursværdien pr. 31. december i indskudsåret. Det samme beløb vil også være at føre til indtægt, såfremt en obligation udtrækkes, inden bindingsperioden udløber.

Jeg skal med disse bemærkninger anbefale at stemme for ændringsforslagene tiltrådt af et flertal og at stemme for lovforslagene ved tredje behandling. Samtidig anbefaler jeg, at man stemmer for ophævelsen af loven af 1. december 1962 om skattelettelse for visse indskud m. v.

Skræppenborg-Nielsen: Jeg tror, jeg ved første behandling ret indgående gjorde rede for, hvorfor mit parti ikke kan medvirke til forslag til lov om indskud på etableringskonto, og vi vil fortsat sige nej til dette lovforslag.

Ej heller ønsker vi at medvirke til forslag til lov om beskattningen af renteforsikringer m. v., og vi synes i øvrigt for at sige det meget mildt, at det er lige hårdt nok, at den højtærede finansminister igen er gået med til at forhøje skattefri fradrag, som i hvert fald ikke hjælper den rene opsparing ret meget. Det er sagt før, og det bør siges igen, at det har kostet staten ca. 60 mill. kr. i skattetaf på kapitalbindingskontiene på et

enkelt år blot at opnå en ren opsparing på ca. 50 mill. kr. Nu ved jeg godt, at den højtærede finansminister nærer en vis skepsis over for de såkaldte opsparingsordninger, og denne skepsis gav den højtærede finansminister udtryk for den 26. marts 1965 ved anden behandling af forslaget om skatte- og afgiftsforhøjelser, idet man i Folketingstidende på sp. 4098 kan læse følgende:

„Endelig har vi skepsis over for sådanne ordninger, der uden at fremkalde egentlige nye opsparinger først og fremmest virker som skattelettelse for mere velstående borgere. Vi har altså denne skepsis, og derfor vil vi gerne søge andre veje.“

Mig bekendt er det, man her foreslår, ikke nye veje. Det er gamle veje, man betræder, og på trods af den skepsis, den højtærede finansminister den 26. marts 1965 i folketinget gav udtryk for, fortsætter den højtærede finansminister altså udbygningen af de såkaldte opsparingsordninger.

Der er måske også grund til at gøre opmærksom på, at ca. 80 pct. af skatteyderne ligger under sygekassegrænsen og kun ca. 20 pct. over denne grænse. Når vi tænker på de prisstigninger, der finder sted på næsten alt, i hvert fald meget kraftigt i den sidste tid, er det vist begrænset, hvad folk under sygekassegrænsen kan spare op, og derved vil disse opsparingsordninger først og fremmest være til fordel for de sidste 20 pct., dem, der ligger over sygekassegrænsen, dem, der kan spare op på alle andres bekostning.

Der er grund til her til sidst at sige, at vi vil ikke være med til disse forslag. Vi vil gerne være med til ophævelsen af skattelettelse for visse indskud; vi sagde allerede, da denne lov kom til behandling første gang, at den var et misfoster. Det viste sig, at vi fik ret, og vi glæder os over, at denne lov bliver slået ihjel aldeles omgående. Men der er også grund til at nævne, hvad den højtærede økonomiminister, hr. Henry Grünbaum, sagde i aftes under behandlingen af forslag til midlertidig regulering af obligationsudstedelsen. Den højtærede minister sagde, da talen var om opsparingen:

„Det skal ikke være en opsparing på den brede befolknings bekostning.“

Det, vi her laver, er en opsparing på den brede befolknings bekostning!

Johan Asmussen: De ændringsforslag, som er blevet resultatet af udvalgsarbejdet, er imødekommer af den kritik, som ved første behandling blev rettet imod lovforslaget om etableringskonti bl. a. fra min side, og de uafhængige kan derfor tiltræde ændringsforslagene.

Det glæder mig, at også det ærede medlem hr. Peter Nielsen har givet tilsagn om at tage et vist hensyn til det brev, der, så vidt jeg forstod, i går er kommet udvalget i hænde fra De samvirkende Landboforeninger. Man gør her opmærksom på, at procenten af indskud bør sættes op fra 15 til 20 for at være i overensstemmelse med den nylig vedtagne lov om ændringer vedrørende investeringsfonds. Vi må jo være glade for, at landboforeningerne har været så vakse at gøre opmærksom på det. Det havde måske været rarere, om man fra anden side selv var kommet i tanker om, at sådan bør det være; men det ser ud til, at denne rimelige korrektion foretages. Det undrer mig lidt, at jeg ikke i samme forbindelse har hørt noget om det andet punkt, landboforeningerne har gjort opmærksom på. Det drejer sig om beløbet på 5.000 kr. i skattefri frivelse. Man gør her opmærksom på, at det er så lidt og så meget for lidt, at man anser det for at være på det nærmeste værdiløst. Det forekommer mig, at den argumentation, som De samvirkende danske Landboforeninger fremfører, virker særdeles overbevisende, og jeg går ud fra, at også dette punkt vil blive taget under behandling i udvalget inden lovforslagets tredje behandling.

Med hensyn til det andet lovforslag, forslaget om beskatningen af renteforsikringer m. v., kan vi også tiltræde, naturligvis, forhøjelsen til 2.500 kr. af kapitalbindingsbeløbet. Det er på høje tid, den er kommet; det er såre godt. Det samme gælder den nye regel om, at indskud også kan ske i obligationer.

Det glædede mig, at det ærede medlem hr. Peter Nielsen i forbindelse med dette lovforslag på socialdemokratiets vegne nærmest sådan med lidt fornærmethed med tilbagevirkende kraft talte om, at socialdemokraterne i høj grad ønskede at støtte den private opsparing. Som et udslag af denne indstilling skal man altså opfatte disse lovændringer, og det kan vi være tilfreds med. Nu vil jeg så håbe, at vejret snart vil

mildne sig, sådan at man kan opføre med at nøjes med på dette område, om jeg så må sige, at stikke storetåen i vandet nu og da, men at man vil tage sig mod til på området støtte til privat opsparing at tage den helt store dukkert.

Det tredje lovforslag, der sådan følger med i kølvandet, om ophævelse af lov om skattelettelse for visse indskud og navnlig for afdrag på prioritetsgæld, kan vi slutte os til. Jeg tror, enhver må erkende, og mange af os har hele tiden erkendt, at det var mildest talt noget uheldigt, at man i sin tid indførte skattelettelse for betaling af afdrag på prioriteter, som man under alle omstændigheder skulle betale. Vi kan altså tilslutte os forslaget.

Holger Eriksen: Jeg finder ingen anledning til at gentage min tale ved lovforslagets første behandling. Jeg skal blot påpege, at dengang kunne jeg udtale min glæde over, at det værste ukrudt, nemlig bestemmelsen om, at man kunne få præmie for at betale sine prioritetsafdrag, var bortfaldet. Det kan jeg for så vidt endnu, men med den tilføjelse, at dette afsnit dog byggede på, at alle, der kunne opvise en opsparing på 1.000 kr., fik den samme skattelettelse, nemlig 210 kr. Nu er 1.000 kr. lagt oven i de 1.500 kr., som man kan fradrage i den skattepligtige indtægt, og da forslaget, som jeg tidligere har påvist, i realiteten har meget lidt med opsparing at gøre og må betragtes som en skattelettelsesforanstaltning for dem, der i forvejen har formue, betyder det, at en person, hvis samlede ligevægtsskat er i nærheden af 50 pct., får en årlig besparelse på 1.200 kr. af fradraget på 2.500 kr. i indkomsten, blot fordi han lader obligationer, som han alligevel ikke ville sælge, binde i 5 år, medens den lille mand, hvis ligevægtsskat er 15 pct., og som med store afsavn har opsparet 2.500 kr., får en belønning på 375 kr. Således ser såkaldt demokratisk skattepolitik ud i Danmark i det Herrens år 1965.

Må jeg i samme forbindelse understrege, at såvel socialdemokraterne i udvalget som den højtærede finansminister er gået kraftigt ind for, at man skulle belønne bindingen med det samme beløb uden hensyn til, om skatteyderen var rig eller fattig, men det

[Holger Eriksen.]

har desværre været umuligt at skabe et flertal for dette synspunkt. Den, der har meget, skal meget gives, er stadig devisen.

I den forbindelse vil jeg også nævne venstres og de konservatives ønske om, at der skulle gives skattefrihed for en vis del af renteaftakningen. Heri ligger den samme foragt for arbejdet, som jeg nævnte i går. Arbejdet skal beskattes og beskattes hårdt, men har man indtægter, som stammer fra andres arbejde, er man kommet i den finere klasse, og derfor skal de være skattefri.

Man taler hele tiden om ønskeligheden af at fremme opsparingen, men som jeg sagde ved første behandling, er det spilfægteri. Ville man virkelig fremme opsparingen, måtte man erkende, at befolkningen, hvad opsparingslyst og -vilje angår, kan deles i tre grupper. Der er den, der består af borgere, som kan opspare, og som gør det. Dernæst er der den gruppe, som tjener så lidt, at opsparing er umulig. Disse to grupper er der ingen grund til at lovgive for, de påvirkes ikke af nok så store præmier. Så er der den tredje gruppe, som består af dem, der kunne spare, men ikke gør det. Det er dem, man skal lovgive for, og det kunne man, som jeg tidligere har nævnt, gøre derved, at man pålagde dem frivilligt at opspare et bestemt beløb afpasset efter deres indtægter. Foretog de ikke denne opsparing, skulle de betale en særskat. På den måde blev opsparingen virkelig øget, men det ville naturligvis ikke medføre, at byrderne væltedes fra de velhavende over på dem med de mindste indtægter, og da man lægger mere vægt på det sidste end på at fremme opsparingen, kan der jo ikke være tale om at gå den vej.

Jeg må derfor stemme imod ændringsforslaget, som forhøjer de 1.500 kr. til 2.500 kr., og i det hele taget ved tredje behandling stemme imod lovforslaget om beskatning af renteforsikringer. Hvad lovforslaget om indskud på etableringskonto angår, ja, så er min sympati for det ikke særlig omfattende, men da det dog indeholder visse realiteter, der kan medføre øget opsparing, vil jeg stemme for det.

Finansministeren (*Poul Hansen*): Jeg vil gerne takke udvalget for indstillingen, for

tilslutningen til lovforslagene og til ændringsforslagene.

Der har her været efterlyst endnu et ændringsforslag, nemlig i lovforslaget om etableringsfonds om forhøjelse af den del af lønnen, man kan hensætte, fra 15 til 20 pct. Jeg kan godt se det logiske i denne forhøjelse og har sendt udvalget et ændringsforslag herom. Men samtidig har jeg sendt udvalget et andet ændringsforslag, idet jeg mener, at der er begået en fejl i ændringsforslagene vedrørende lovforslaget om beskatningen af renteforsikringer, idet man, som ændringsforslagene nu er udformet, giver adgang til, at man inden for 3.500 kr. for visse præmier til renteforsikringer tillader fradrag i indkomsten. Det hænger sammen med, at man tidligere havde en ret ud over den gamle beløbsgrænse på de 1.500 kr., men til gengæld kunne man ikke udnytte skattelettelsesloven.

Jeg mener ikke, at det, at vi nu ophæver denne lov, skal betyde, at folk, der benytter denne specielle form for opsparing, får en ret, som går ud over den, der tilkommer dem, der benytter andre former for opsparing. Jeg håber, at når jeg for min del stiller mig imødekommende over for, hvad der er blevet fremført her, så vil udvalget også stille sig imødekommende over for det andet ændringsforslag, jeg vil stille.

Jeg skal i øvrigt kun sige, at jeg opfatter det, der nu gennemføres, som en imødekommelse fra regeringens side over for de synspunkter, der er fremført fra oppositionen, og jeg betragter det også som en konsekvens af den situation, vi har, hvor vi i høj grad må ønske en øget opsparing. Jeg er stadig væk af den opfattelse, at der meget vel også berettiget kan rettes kritik imod disse forslag, og at de har virkninger i den retning, som bl. a. det ærede medlem hr. Holger Eriksen påpegede. Jeg mener blot, at situationen er sådan, at vi trods den kritik, der kan anføres, alligevel må gøre den ekstra anstrengelse, der her er tale om, for at fremme opsparingen. Jeg mener, at der også kan ligge nogen reel fremme af opsparingen heri, og at man skal tage det med. Jeg tror ikke, det er rigtigt at sige, at den opsparing, der nu begunstiges i henhold til disse forslag, begunstiges på bekostning af andre. Sagen er jo den, at i samme grad

[Finansministeren.]

vi kan få øget opsparingen, i samme grad vil vi kunne mindske kravet om et overskud på statsregnskabet.

Til det ærede medlem hr. Foged skal jeg sige, at jeg kan ikke rigtig anerkende den betragtning, at jeg i mit oplæg har glemt nogen. Jeg vil gerne minde om denne sags forhistorie. Sidste år talte vi om, at vi gerne ville have en lovgivning, der dels kunne fremme nyopsparing, dels medføre en vis forenkling, og vi var enige om, at der skulle nedsættes et særligt udvalg af eksperter til at gennemgå disse problemer. Det udvalg har arbejdet, og det har afgivet sin betænkning, og i det oplæg, jeg har givet folketinget, har jeg fulgt flertallet i opsparingsudvalget. Jeg vil derfor tilbagevise, at jeg i oplægget skulle have glemt nogen. Vi skal også have for øje og passe på, at vi ved disse opsparingsbegunstigelser ikke kommer ud i — skal jeg kalde det administrativt uføre. Det var vi jo kommet med den lov, som nu foreslås ophævet, og jeg ser meget nødig, at vi ved det, man ønsker at føje til det foreliggende, kommer ind i nyt administrativt uføre. Det er bl. a. derfor, jeg har ment det nødvendigt at have tilstrækkelig tid til at gå disse spørgsmål igennem. Selv om jeg er indstillet på, at hvis det kan gøres med rimelighed, så kan vi føje nye former til dette, så må jeg tage det forbehold, at undersøgelserne jo kan vise, at de administrative besværligheder vil være for store derved. Jeg må altså tage det forbehold, at jeg også må tage hensyn hertil.

Det ærede medlem hr. Skræppenborg-Nielsen mindede om, at jeg havde talt om, at vi gerne ville søge nye veje. Det synspunkt har jeg stadig væk. Jeg tænkte dengang, og jeg tænker også i dag, navnlig på etablering af en ordening måske i retning af den, man har i Sverige, hvor der ikke er tale om skattebegunstigelse, men om anden form for begunstigelse af opsparing; den er jeg mere tiltalt af, og også den tanke vil vi arbejde videre med. Jeg beklager, at den indtil nu har mødt nogen modstand fra pengeinstitutterne. Jeg håber, at det vil være muligt at overvinde denne modstand, så vi også kan tage denne vej, som jeg personligt føler mig mere tiltalt af, i betragtning.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale ændringsforslagene og lovforslagene til fortsat velvillig behandling.

Foged: Jeg forstår på den højtærede finansminister, at ændringsforslaget om de 20 pct. er på vej; det takker jeg for. Endnu har jeg altså ikke set det, men jeg takker for, at det er på vej. Det kan vi naturligvis tilslutte os.

Jeg kan vist godt med det samme sige, at det andet ændringsforslag — vedrørende de 1.000 kr. på opsparingskontoen — går jeg ud fra at vi tiltræder, sådan at vi kan ordne alt i skøn enighed.

Den højtærede finansminister følte sig ligesom trådt lidt over tæerne ved, at jeg brugte udtrykket, at man har glemt nogen. Det, det drejer sig om, er, at man kun har erhvervslivets unge med og ikke alle de øvrige lønmodtagere. Jeg sagde det egentlig ud fra den betragtning, at de er i det mindste glemt i denne gruppe af borgere. Hvorvidt finansministeren har glemt dem eller ikke, skal jeg lade være usagt. Jeg håber imidlertid, at finansministeren vil huske dem. Det er egentlig det, jeg gerne vil bede om at den resterende del af sommeren bliver brugt til: at finansministeren husker dem.

I modsats fald kommer vi andre jo til at tage et initiativ for at minde finansministeren om det til efteråret, for vi mener, der bør ske noget med hensyn til opsparingsfremmende foranstaltninger på boligområdet og i det hele taget de områder, der vedrører disse samfundsnyttige ting, for andre borgere, andre lønmodtagere end lige netop erhvervslivets lønmodtagere, der selv skal over i liberalt erhverv. Alle de andre, der ikke kommer i liberale erhverv, men skal skaffe sig bolig og skaffe sig uddannelse, bør være inde under tilsvarende ordninger.

Må jeg gøre en bemærkning i anledning af de udtalelser, der fremkom fra det ærede medlem hr. Holger Eriksen, idet han så hårdt siger, at vi i venstre og det konservative folkeparti ønsker, at arbejdet skal beskattes og skal beskattes hårdt; sådan blev det sagt. Det er jo ikke rigtigt. Vi har gang på gang her i folketinget stillet forslag om, at den almindelige indkomstbeskatning skal gøres mindre. Vi har ønsket, at netop arbejdet skal beskattes så lidt som

[Foged.]

muligt, at vi skal gå over til forbrugsbeskatning, og det ærede medlem må dog forstå, at når vi fremsætter ønske om, at visse renteindtægter bør være fritaget for beskatning, er det, fordi de, der ved hårdt arbejde har opsparet nogle penge — som de for øvrigt har betalt indkomstskat af — ikke derefter skal straffes, fordi de sparer penge op. Hvis den høje regering lagde sig det lidt mere på sinde, er det ikke sikkert, at forbruget ville have den størrelsesorden, det har i dag, til skade for hele den økonomiske politik.

Finansministeren (Poul Hansen): Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Foged, at jeg har fremdeles ikke glemt de grupper, der er tale om; jeg har lovet, at disse ting skal blive undersøgt; de skal nok blive undersøgt, og kan vi finde en løsning, skal den også blive fundet. Men jeg må minde om, at det hænder nogle gange, at der lyder kritik af indviklede administrative regler; det ærede medlem kan jo også godt deltage i den kritik, når det det ærede medlem er i det humør — det er som regel ikke i forbindelse med fradrag, for dér har det ærede medlem ikke noget imod indviklede regler — men det er jo et forhold, som jeg også er nødt til at se lidt til. Jeg tror, man vil være enig med mig i, at vi må gøre os anstrengelser for at finde frem til enkle regler, og jeg må stadig væk tage det forbehold, at kan vi ikke finde dem i denne forbindelse, må vi søge andre veje, som jeg talte om før.

Hermed sluttede forhandlingen.

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om indskud på etableringskonto.

§ 1, ændringsforslag nr. 1, § 2, således ændret, ændringsforslagene nr. 2 og 3, § 3, således ændret, ændringsforslag nr. 4, § 4, således ændret, ændringsforslag nr. 5, § 5, således ændret, §§ 6 og 7, ændringsforslag nr. 6, § 8, således ændret, §§ 9 og 10, ændringsforslag nr. 7, § 11, således ændret, ændringsforslag nr. 8 om, at § 12 skal udgå, og §§ 13-18 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om beskatningen af renteforsikringer m. v.

Ændringsforslag nr. 1 vedtoges med 117 stemmer mod 9.

Ændringsforslag nr. 2, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 3 og § 2, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Sluttelig foretoges afstemning vedrørende forslag til lov om ophævelse af lov om skattelettelse for visse indskud m. v.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændringer i lov om regulering af bymæssige bebyggelser [af Axel Kristensen m. fl.].

(Første behandling af lovforslaget (nr. 10) findes i tidenden sp. 886, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 957).

Der var stillet 11 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets